





Digitized by the Internet Archive
in 2018 with funding from
Getty Research Institute

<https://archive.org/details/ioannismeursipan00meur>

IOANNIS MEVRSI

PANATHENÆA.

SIVE

DE

MINERVÆ

Gemino illo apud Athenienses festo,

Liber Singularis.

CAPVT I.

Panathenæa, festum Mineruæ apud Athenienses maximum.



MINERVÆ festum apud Athenienses multò celeberrimum fuisse Panathenæa, res est omnibus factis nota. Sed quo modo celebrari illud solitum, non æquè omnibus constat. Mihi visum, quæ de eo obseruauit, illustrandæ Antiquitati, hic proponere. Mentio eius apud Hesychium. Παραθήναια. ἡ τῶν Ἀθηναίων ἑορτή, καὶ ἀγών. Et apud Eustathium, ad Iliad. C. Ἐορτὴ γὰρ κεινὴ πάντων Βοιωτῶν ὡσπερ καὶ ἡ τῶν Ἰώνων, Παριώνια. ὅμοιον καὶ τὸ Παραθήναια. Et alibi. Ὅμοιος

A διε

δὲ τότε πῆς Παιωνίῳ καὶ τῷ Παναθηναίῳ ἑορτῇ. Minerva autem, quod iam dixi, sacrum fuisse, multi nos Auctores docent. Pollux lib. i. cap. i. sect. xx xii. ubi festa quædam recenset. Μεσῶν, Μεσεῖα. Ἐρμιῶ, Ἐρμιαῖα. Διὸς, Διάσια, καὶ Παῖδια. Ἀθηναῶ, Παναθηναῖα. Scholiastes Euripidis Hecubâ. Παναθηναῖα, ἑορτὴ πῆς Ἀθλωῶ. Theodoretus Therapeut. VII. Τῆστις καὶ ἑορτῆς, καὶ πανηγύρεως, καὶ δημοθονιάς, Ἰππελεῖν ὁ τῶν ἀνθρώπων ἀλάστωρ ἐνομοθέτησε, Παῖδια μὲν, καὶ Διάσια, τῷ Διὶ. καὶ Ἡραῖα, τῇ Ἡρᾷ. καὶ τῇ Ἀθηναῶ, Παναθηναῖα. Libanius Declam. xiv. Μηδ' ὀρέαδω πίνυν ὁ βωμὸς, μέχρως ἀν' ἑραπύσηται Παναθηναίῳ μὲν Ἀθλωῶ, μυσηλοῖς δὲ Δημήτρῃ. Erat verò longè maximum. Scholiastes Aristophanis Νεφέλαις. Παναθηναῖα ἑορτὴν παρ' Ἀθλωαίῳ εἶναι μεγίστην ἀδετα.

CAP. II.

Præus Ἀθηναῖα, inde Παναθηναῖα dicta.

AC primitus quidem Ἀθλωαῖα dicebantur. Harpocraton, ubi de ijs agit. Πρὸ τῆστις δὲ Ἀθλωαῖα ἐκαλεῖτο, ὡς δεδήλωκεν Ἰστῶ ἐν τρίτῃ τῶν Ἀπινῶν. Suidas. τὰ δὲ Παναθηναῖα, πρῶτον Ἀθηναῖα ἐκαλεῖτο. Pausanias in Arcadicis. οὐχ' ἐστὶ δὲ τὰ παρ' Ἀθηναίῳ Παναθλωαῖα πθλωῖα πρῶτον ἀποφαινομεν. πύτω γὰρ τῷ ἀγῶνι Ἀθλωαῖα ὄνομα ἐστίν. Inuenio quoque eo nomine apud Scholiasten Aristophanis Avibus. τῇ Ἀθλωῶ, Πολιάδι ἔση; πέ-
 πλς

πλεῖ ἐγίνετο παμπόικιλῶ, ὃν ἀνέφερον ἐν τῇ πομπῇ τῶν Ἀθλωαίων. Inde Panathlōia dicta, postquam Theseus omnes Atticæ inhabitatores è vicis in vnas Athenas reduxisset. Pausanias, loco iam citato. Παναθλώαια δὲ κληθῆναι φασὶν ὅτι Θησέως, ὅτι ὑπὸ Ἀθηναίων ἐπέθη, συνειλεγμύων εἰς μίαν ἀπάντων πόλιν. Vel quod Atticæ populi ea celebrarent. Plutarchus Theseo. Παναθλώαια θυσίαν ἐποίησε κρινῶ. Scholiastes Euripidis Hecubâ. Παναθλώαια, ἑορτὴ τῆς Ἀθλωαῖς, πάντων Ἀθλωαίων συνιόντων ἐκείσε.

CAP. III.

Antiqua valde; quippe ab Erichthonio primitim, Orpheuse, instituta: atque à Theseo renouata.

ERant verò antiquissima; adeoque cum Eleu-
finijs certabant. Aristides in Panathenaicâ.
Ἐνδοξότατοι πάντων οἱ κατὰ τὴν Ἑλλάδα ἀγῶνες. Ἐ μὲν
τέτων πρῆστυτάτῳ ὁ τῶν Παναθλωαίων. εἰ δὲ βέλαι, ὁ
τῶν Ἐλθωσινίων. Origo eorum ante Thesei tempo-
ra fuit; &c. cum prius Ἀθλώαια dicerentur, ab eo
Παναθλώαια sunt appellata, vt vidimus in citatis
iam Pausaniæ verbis. De Theseo auctore, est
Plutarchi quoque locus, in eius vitâ. Τὸ ἄς, τὴν
τε πόλιν, Ἀθλώαις προσηγόρωσε· καὶ Παναθλώαια θυσίαν
ἐποίησε κρινῶ. Sunt qui ad Erichthonium ea refe-
rant. Harpocraton. Ἡ γὰρ δὲ τὴν ἑορτὴν (τὰ Πανα-
θήναια)

θήναια) Ερχθόνιου ὁ Ἡφαίστος, καθὰ Φασὶν Ἑλλάνικός τε καὶ Ἀνδρολίω, ἐκάπερ ἐν πρώτῃ Ἀτθιδί. Alij Orpheum auctorem faciunt. Theodoretus Therapeut. I. Καὶ τῶν Διονυσίων, καὶ τῶν Παναθηναίων, καὶ μύθοι καὶ τῶν Θεοσμοφορίων, καὶ τῶν Ἑλδονίων, ὧς πλεῖστοι Ὀρφείδης, ἀλλῆρ Ὀδρύσης, εἰς τῶς Ἀθλίαις ἐκόμισεν. Sed distinguendum est, sciendumque; duplicem festi institutionem esse: ac primæ auctorem Erichthonium, siue Orpheum; à quo nempe Ἀθλίαια dicta: alterius Theseum, qui Παναθήναια illa appellauerit. Video distinctionem apud Suidam. Παναθήναια, ἑορτὴ Πρὶ τῷ Πρὶ Θεσέως γιομδύη συνοικισμῶ. πρώτων Ἰσὸδ Ἐρχθονίε, τῶ Ἡφαίσε καὶ Ἀθηναίε, ὕστερον δὲ Ἰσὸδ Θεσέως, συναγαγόντι τὲς δῆμος εἰς ἄστ. Quæ totidem verbis Apostolius, Cent. xv. Prouerb. lxxx. Prioris institutionis, quæ ab Erichthonio facta, meminit etiam Apollodorus lib. III. Ἐν δὲ τῷ τεμδύει τραφεῖς Ἐρχθόνιου Ἰσὸδ αὐτῆς Ἀθηναίε, ἐκβαλὼν Ἀμφικτύονα, ἐβασίλευσεν Ἀθηναίων. καὶ τὸ ἐν ἀκροπόλει ἕόανον τῆς Ἀθηναίε ἰδρύσατο, καὶ τῶν Παναθηναίων πλὴν ἑορτῶν συνεστήσατο. Eadem mox refert Ægeum, Thesei patrem, celebrasse. Ἀυτὸς δὲ (ὁ Αἰγέως) ἕκεν εἰς Ἀθλίαις, καὶ τὸν τῶν Παναθηναίων ἀγῶνα ἐπέτελει. Vocat ille utrobique, pro sui xui appellatione, Παναθήναια, quæ tunc temporis Ἀθήναια indigetata. Idem facit Diodorus Siculus Biblioth. lib. IV, τῶν ἧ Μίνω καὶ τῶν Ἀνδρόγεωσ μδρ εἰς τῶς Ἀθήνας κατήντησε, Παναθηναίων συντελεμδύων, Αἰγέωσ βασιλεύοντι.

CAP. IV.

Nonnullis eadem cum Quinquatribus Romanorum existimata, itaq; nomina apud Auctores commutata.

SVNT qui eadem cum Quinquatribus Romanorum existimauerint, aut Quinquatria eadem cum Panathenæis. Itaque est apud Charisium lib. I. *Quinquatrus. Παναθήναια.* Et Auctores, qui res Romanas Græcè scribunt, Quinquatrus vocant Παναθλώαια. Dionysius Halicarnasseus Antiquit. Rom. lib. II. Εἰς τὴν δὲ αὐτῶν ἐστὶ τὰ Παναθήναια, τῷ καλεσμένῳ μαρτίῳ μίωι. Et Xiphilinus in Domitiano. καὶ τὰ Παναθήναια μεγάλως ἑορτάζε. Et Athenæus, rem quæ Romæ gesta narrans, lib. III. Τῆς ἢ τῶν Παναθλωαίων ἑορτῆς Ἰππιτελεσμένης, δι' ἧν καὶ τὰ δικάσημα ἐσυνάγεται, ἔφη, γενεθλιός ἐστὶ τῆς Ἀλέκτορος Ἀθλωαῖς. Vt autem Græci Quinquatrus Romanorum Παναθλώαια interpretantur, ita τὰ Παναθλώαια Atheniensium vicissim *Quinquatrus* vertit Plinius, lib. xxxv. cap. XI. *Simus (pinxit) iuuenem requiescentem in officinâ fullonis, Quinquatrus celebrantem.*

CAP. V.

Per quot dies celebrari ea solita.

INitio vno tantum die celebrata. Apparet ex Thucydidis loco, lib. vi. *Περὶ μέγαν δὲ Παναθηναία τὰ μεγάλα, ἐν ἧ μόνον ἡμέρᾳ εἶχ' ὑπόπιον ἐγένετο, ἐν ἑσπῶσι τῶν πολιτῶν τὰς τὴν πομπὴν πέμφοντες ἀθρόοις γινέσθαι.* Postea in plures prolatum. Scholiastes Euripidis Hecubâ. *Τὰ Παναθηναία, ἑορτὴ τῆς Ἀθηναῖς, πάντων Ἀθηναίων στυϊόνων ἐκεῖσε, καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, πολλὰς ἡμέρας πανηγυρίζον.* Idque factum ornatus, & magnificentiæ, causâ. Aristidis id verba indicant in Panathenaicâ. *Ἐν ἠμνητέον καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς συμβόλου τῶν λόγων, ὅτι εἰδὲ τὴν τῶν Παναθηναίων αὐτῶν ἑορτῆν ἡμῖν μίας ἡμέρας ἀνάγκη μετερεῖν. ἀλλ', εἴ γε καὶ ποδοδεῖ, προσδεῖναι καὶ τὸ πλεῖστον τῶν ἡμερῶν, κόσμῳ χάριν, καὶ σεμνότητι, ἀεῖται.* Et ecce prima eorum nox commemoratur apud Epictetum *Ἀπομνημονεύμασι*, in Eclogis Stobæi, quas penes me *ἀνεκδότως* habeo. *Ἐν τῇ περὶ τῆς νυκτὸς τῶν Παναθηναίων ἐδόκειεν ὁ Ἰππάρχου αὐτὰ δὲ οἱ Ἰππάρχου μέγαν, καὶ δεῖδεα, αἰνίττειται ἴδε τὰ ἔπειτα.* Sed corrupta illic verba ita restituo. *εἰ ὁ Ἰππάρχου ἀνδρα οἱ Ἰππάρχου μ.*

CAP.

C A P . VI.

Ac duplicia quidem erant; illa, Minora: ista, Maiora. Scholiasta Aristophanis ingens error indicatus.

Quo item utraq, tempore acta. Circa minora aperiri mare captum.

Sciendum verò duplicia fuisse; illa Minora, ista Maiora appellata. Atque illa quotannis, ista quinto demum anno agitata. Suidas. *Διπλά Παναθήναια ἤγετο Ἀθήνησι· τὰ μὲν, καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν. τὰ δὲ, διὰ πενταετηρίδων. ἃ καὶ μεγάλα ἐκάλουν.* Quæ totidem verbis ante illum Harpocration dixerat, quem transcripsit, vti solet. Anonymus in Argumento Midianæ Minora tertio quoque anno, non quotannis, celebrari consueuisse nobis refert. *Διάφοροι ὡσαύτ' Ἀθηναίοις ἤγοντο ἑορταί, ἐν αἷς ἢ τὰ Παναθήναια. ἅπερ ἢ διπλᾶ, μικρὰ τε, καὶ μεγάλα. καὶ τὰ μὲν μεγάλα, κατὰ πενταετηρίδα ἐτελεῖτο· τὰ δὲ μικρὰ, κατὰ τετρετηρίδα.* Magnus error est Scholiastæ Aristophanis, qui Minora vlla fuisse negat. Ad istum enim Pace versum,

Καὶ σὶ τὰ μεγάλ' ἡμεῖς Παναθήναι' ἄξομεν.

Ita notat. Οὐχ ὡς καὶ μικρῶν ὄντων τὸ ποτὸ Φησὶν, ἀλλ' αὐξῶν πλὴν χάρων. Minora celebrata postidie Bendideorum; id est, xx mensis Thargelionis: maiora verò, Hecatombæonis xxi. Proclus in Timæum Platonis, Comment. I. *Εἰ δὲ, ὡς ἐξ ἧς ῥηθήσεται, καὶ Παναθηναίων ὄντων ἰσχύεται, δῆλον ὅτι τὰ μικρὰ*

μικρὰ ἢ τῶντα πὰ Παναθήναια. πὰ γὰρ μεγάλα, πὸ
 Ἐκατομβαιῶν ἤγετο τρίτη ἀπὸ τοῦ. Dixi minora
 posttridie Bendideorum acta; vnde est, quod
 postea ait, & hæc, & ista, circa idem tempus
 fuisse. Ἐν ποῖς μικροῖς, (Παναθηναίοις) τῶντα γὰρ πρὸ
 πὺν αὐτὸν χρόνον ἐπέλεϊτο τοῖς Βενδιδαίοις. Et alibi ire-
 rum, fatis clarè. Ὅτι γὰρ μὲν τὰ Παναθλήναια (τὰ μι-
 κρὰ) τοῖς Βενδιδαίοις εἶπετο, λέγασιν οἱ Ἰσπονημαίται. καὶ
 Ἀριστοτέλης ὁ Ῥόδιος ἰσχυρεῖ, τὰ μὲν ἐν Πειραιεῖ Βενδιδαία
 τῇ εἰκάδι τοῦ Θαρρηλιῶν ἡπιλεῖσθαι, ἐπιπλεῖσθαι δὲ ταῖς
 πρὸ πλὴν Ἀθηναῶν ἑορταῖς. Vbi observa, vigesimum
 diem Bendideis assignari ab Aristotele illo Rhodio; cùm alij dicant, decimo nono celebrari
 consueuisse. Verùm leue id discrimen, & vnus
 tantùm diei. Et Minoribus aperiri quidam ma-
 re, ac nauigari iterum cœptum, nobis tradunt;
 quod alij Dionysijs vernis adscribebant. Est in
 hanc rem iste Aristotelis locus, Περὶ ζώων γενέ-
 σεως, lib. I. Ἐκ τῶν Παναθηναίων ὁ πλεῖστος. Nam de
 Minoribus capi debet; cùm Maiora Hecatombæone,
 siue Iunio, agerentur. Ac de istis κατ' ἐξοχὴν
 loqui censendus Maximus Tyrius, cùm à vere ea
 separat, quo minora peragebantur. Dis-
 fert. xxxiiii. καὶ διέλαχον αὐτοῖς ὥραι τὰς ἡδονάς.
 τῆς, Διονύσια. μεταπάρου, μυστήρια. καὶ ἄλλαι ὥραι
 εἰσι ἄλλαι θεός. Παναθήναια, Σκίρροφόρια, Ἄλῳα,
 Ἀπατέρια.

CAP. VII.

Et certamen in minoribus celebratum; idq̄ triplex. Eius cura Athlothetis demandata. Illi quot, & unde lecti; ac quàm diu munere isto fungi soliti.

IN minoribus certamen erat. Hesychius. Παναθήναια, ἢ τῶν Ἀθηναίων ἑορτὴ, καὶ ἀγῶν. Apollodorus lib. I I I. Ἦκεν εἰς Ἀθήνας, καὶ τὸν Ἴ Παναθηναίων ἀγῶνα ἐπέτελε. Aristides in Panathenaicâ. Ἐνδοξότατοι πάντων οἱ κατὰ τὴν Ἑλλάδα ἀγῶνες. καὶ μὲν τῶν τέτων πρεσβύτατοι, ὁ τῶν Παναθηναίων. Pausanias Arcadicis. Τέτῳ γὰρ τῷ ἀγῶνι Ἀθήναια ὄνομα ἴσθι, Παναθήναια δὲ κληθῆναι φασὶν ἵππῳ θησέως. Et quidem triplex; equestre vnum, alterum gymnicum, tertium musicum: eorumque omnium cura Athlothetis demandata, qui decem lecti, ex vnaquâque tribu singuli, annos quatuor magistratu fungebantur. Pollux lib. V I I. cap. I X. sect. V I. Ἀθλοθέται δέκα μὲν εἰσιν, εἰς κατὰ φυλῶν. δοκιμασθέντες δὲ, ἄρχουσι τέσσαρα ἔτη, ἵππῳ τῷ διαθεῖναι τὰ Παναθήναια, τὸν τε μουσικὸν, καὶ τὸν γυμνικὸν, καὶ τὴν ἵπποδρομίαν. Ac musici quidem certaminis, gymnicique, meminit Aristides in Panathenaicâ. Σύνισμῳ δὲ δήπτε καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν γυμνικὸν, καὶ ἔτι μάλλον τὸν τῆς μουσικῆς, ὅτε εἰπάσαιξ ὀρχομένον, ἀλλ' ἐφ' ἐκάστῃ πλάσιωνται, ὡς εἰπεῖν, τῇ ἡμέρᾳ.

B

CAP.

CAPVT. VIII.

*Primò equestre agitatum, idq; lampadarium erat.
Ab initio pedestre, quando equestre esse cœperit.
Quoniam tempore, item ubi, celebratum.*

Primo die equestre actum. Obseruo apud Platonem De Rep. lib. i. Dicit enim pridie se descendisse in Piræum, ad spectanda Bendidæa. Ecce verba. κατέβη χθὲς εἰς τὸν Πειραιᾶ μετὰ Γλαυκῶν ὁ Αἰρίων, προσδιζόμενος πρὸς τῆς θεῶς, καὶ ἄμα τῶν ἑσπέρων βελομένων θεάσασθαι. Ac non multo post subiungit. λαμπὰς ἔσται πρὸς ἑσπέρας αἰφ' ἵππων τῆς θεῶς. Iam supra dixi, Panathenæa hæc minora postridie Bendidæorum inchoata; itaque clarum est, primum certamen equestre fuisse. Meminit eius Plutarchus Phocione. τῷ ἡφ' βελομένων ἀγωνίζεσθαι, ἀποβάπτω ἀφῆκεν, ἔχει τῆς νίκης ἑρετόμενος, ἀλλ' ὅπως ὀπιμεληθεὶς καὶ ἀσκήσεις τὸ σῶμα, βελτίων ἔσται. Et Xenophon in Symposio. Ἦν γὰρ Παναθηναίων τῶν μεγάλων ἵπποδρομία. Item Athenæus lib. i v. Νικήσαντι γέν' αὐτοῦ ἵπποις Παναθηναίοις, &c. Eratque idem lampadarium. Plato, loco iam citato. λαμπὰς ἔσται πρὸς ἑσπέρας αἰφ' ἵππων τῆς θεῶς. Lampade autem Panathenæis certatum fuisse, quemadmodum Promethæis, & Vulcanalibus, docet Aristophanis Scholiastes Ranis. Ὁ τῆς λαμπάδος ἀγὼν τρίτον Ἀθήνησιν ἔγχετο. κατὰ τὰ Προμήθεα, Ἡ Φαίσηα, Παναθηναία. Et Harpo.

Harpocration. Τρεῖς ἄγασιν Ἀθηναῖοι ἐορταί, λαμπάδⓄ, Παναθηναίοις, Ἡ Φαισείοις, καὶ Προμηθεΐοις. Et obseruare est apud Aristophanem Ranis, vbi ita Bacchus loquitur.

Μὰ Δι' εἰ δὴθ' ὡς ἀπεφανάνθην,
 Παναθηναίοισι γελῶν, ὅτε δὴ
 Βραδύς αἰθρῶπος τις ἔσθ'· κύψας,
 Διδυκός, πίων, ἸσχυροπόδηνⓄ,
 Καὶ δεινὰ ποῖων, καὶθ' οἱ Κεραμῆς
 Ἐν ταῖσι πύλαις παίεσ' αὐτὸν·
 Γαστέρα, πλῆθράς, λαρόνας, πύγην.
 Ὅ δ' ἐκρυπτόμενⓄ ταῖσι πλασείοις
 ὙποπερδόμενⓄ,
 Φυσῶν τιμὴ λαμπάδ' ἐφθίγε.

Primitiuis pedestre erat; moxque equestre esse cepit, ætate Platonis. Ipse indicat; loco semel iterumque citato, De Rep. lib. i. Ἄρα γε, ἢ εἰδός, εἰδ' ἴστ' ὅτι λαμπὰς ἔσται πρὸς ἑσπέραν ἀφ' ἵππων τῆ θεῶ; ἀφ' ἵππων; λέω δ' ἐγώ, καμὸν γε τὸ το. λαμπάδια ἔχοντες διαδώσασιν ἀλλήλοις, ἀμικλώμενοι τοῖς ἵπποις; ἢ πῶς λέγης; ἔτως, ἔφη ὁ ΠολέμαρχⓄ. καὶ πρὸς γε, παννυχίδα ποιήσασιν. Vbi illud item obserua; vesperi factum, & noctem quoque insequentem pervigileo transigi itidem incæpisse. Locus verò certaminis huius Ceramicus. Suidas. κεραμῆος, τόποςⓄ τῆς Ἀθηκῆς ὑψηλός; ὅπερ ἐπέτελεν Ἀθηναῖοι κατ' ἔτⓄ λαμπάδⓄ ἀγῶνα. Etymologici Auctor. κεραμῆος, τόποςⓄ Ἀθῶνῃσιν, ὅπερ ἐπέτελεν οἱ Ἀθηναῖοι κατ' ἐνιαυτὸν λαμπὰδ' ἔχον ἀγῶνα. Plura de eo in Ope-

re nostro *De Festis Græcorum*, propediem cum bono Deo publicando.

CAP. IX.

*Posthæc gymnicum, etiam Εὐανδρίας ἀγῶν δι-
 εῖκτον. Quando institutum, & ubi agitatum.
 Stadium illi suum fuit, Παναθηναϊκὸν nuncupa-
 tum; à Lycurgo primùm structum, & ab
 Herode renouatum.*

Post equestre puto gymnicum celebratum;
 & coniecturam inde facio, quod hoc musi-
 co multo antiquius. Mentio eius est in Senatus-
 consulto Atheniensium, quod exstat inter Hip-
 pocratis opera. Ἀναγορεύουσα τε τὸν σέφανον Παναθη-
 ναίους τοῖς μεγάλοις, ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ γυμνικῷ. Meminit
 quoque Zenobius Cent. iv. Prouerb. vi. τὰ πρὸ
 τῶν Ἀθλήσων νέων ἀνηρέθη Διὰ Φρόνον, ἐν τοῖς Παναθη-
 ναίους νικήσας πένταθλον. Et Athenæus lib. v. αὐτό-
 λυκῳ Παναθηναία παγκράσιον ἐσεφανώθη. Atque
 hoc ipsum esse censeo, quod alijs Εὐανδρίας ἀγῶν
 appellatum. Ecce apud Harpocratonem. Πανα-
 θηναίους Εὐανδρίας ἀγῶν ἤχετο. Et apud Andocidem
 Orat. in Alcibiadem. Κάποι τυγχάνω νενικηκώς.
 Εὐανδρία, λαμπάδι, τραγωδοῖς. Institutum verò il-
 lud Olymp. LIII. anno III. Eusebius in Chro-
 nico ad istud tempus disertè notat. Οἱ τῶν Πανα-
 θηναίων γυμνικὸς ἀγῶν ἤχθη. Anonymus in Descript.
 Olymp.

Olymp. quadriennio seriùs memorat, in Olympiadis nempe LIV anno III. quo Hippoclidès prætor erat. ΙΠΠΟΚΛΕΙΔΗΣ. Παναθήνια ἐπιθή. Nam de gymnici certaminis in Panathenæis institutione verba illa capienda, aliàs falsa. Celebrari autem solitum iuxta paludem, quæ inter Piræum, & Tetracomum Herculis, sita; in Echelidarum populo. Stephanus. Ἐχελίδαί. δῆμοϛ τῆς Ἀθηναίων, ἀπὸ Ἐχέλα ἤρωϛ. ἔτι δὲ ἀπὸ ἔλας τόπων, μετὰ τὸ ὄρη τῶν Πειραιέως, καὶ τῶν Τετρακώμας Ἡρακλείας. ἐν ᾧ τὰς γυμνικὰς ἀγῶνας ἐπέθεσαν τοῖς Παναθηναίοις. Ita enim locum illum emendandum monui nuper, libro *De Pop. Attica*. Et proprium illis stadium erat, Παναθηναϊκὸν appellatum, ad Ilissum flumen, prope Ardetum. Hesy chius. Ἀρδητῆϛ, τόπων παρὰ τὸν Ἴλιον, ἐγγὺς τῶν Παναθηναϊκῶν σταδίων. Et Harpocration. Ἀρδητῆϛ, τόπων Ἀθηνησιν, ὑπὲρ τὸ σταδίων τὸ Παναθηναϊκόν. Philo Περὶ τῶν πάντων σταδίων εἶναι ἐλεύθερον. Συνεργῶν ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ (σταδίῳ) τὰς συμμαχίας, ὀρνίθων ἀγῶνα ἐπέδειξε. Philostratus in Herode, Sophist. lib. II. τὸ ἐν σταδίῳ ἔφασκεν ὠνομάσθαι Παναθηναϊκόν. Exstructum id à Lycurgo Rhetore. Plutarchus in eius vitâ. Καὶ τῷ σταδίῳ τῷ Παναθηναϊκῷ πλὴν κρηπίδα παρεθήκεν, ἐξεργασάμενος τῆς πί, καὶ πλὴν χαρτίδραν ὀμιλλῶ ποιήσας. Sed mox, temporis tractu collapsum, restauravit ex albo lapide Herodes sophista, ad eam adeò magnificentiam, quæ cætera theatra longè antecelleret. Philostratus de eo, loco iam citato. Στεφανωθεὶς δὲ καὶ τὴν τῶν

Παναθηναίων, καὶ ἡμᾶς, εἶπεν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Ἐἴ τῶν
 Ἑλλήνων τὰς ἡξοντες, καὶ τῶν ἀθλητῶν τὰς ἀγωνισμῶνας,
 Ἐποδὲξομαι εἰς δὴν λεικῶν λίθων. καὶ εἰπὼν ταῦτα, τὸ ἐξέ-
 διον, τὸ ὑπὲρ τὸν Ἰλίσσον, εἶσα τετάρων ἐτῶν ἐπέειλεν,
 ἔργον ξυθεῖς ὑπὲρ πάντα τὰ θυμασία. εἰδὲν γὰρ θεατρον
 αὐτῷ ἀμιλλᾶται. Hoc ipsum est, de quo Pausanias
 Atticis agit. Διαβαῖσι δὲ τὸν Ἰλίσσον, χωρίον Ἀγραι
 καλεῖσθαι, καὶ ναὸς Ἀγροτέρας ἐστὶν Ἀρτέμιδος. ἐν ταῦτα
 Ἀρτεμιν περὶ τὸν θηρεῦσιν λέγουσιν, ἐλθῶσιν ἐκ Δήλου. καὶ
 τὸ ἄρμα διὰ τῆτο ἔχει τῆσον. τὸ ἦ, αὐξοῦσι μὲν ἔχ
 ὁμοίως ἐπαγωγὸν, θαῦμα δὲ ἰδῶσι, εἰδὼν ἐστὶ λεικῶν λίθων.
 μέγεθος δὲ αὐτῶν τῆδε αὐτῶν μάλιστα τεμαίροτο. αὐτῶν
 ἄρμα ὑπὲρ τὸν Ἰλίσσον ἀρχοῦσιν ἐκ μινωσιδῶν κατήκει
 τὸ πῶτα μὲν πρὸς τὴν ὄχθην δὴ τε καὶ διπλῆν. τῆτο ἀνὴρ
 Ἀθηναῖος Ἡρώδης ὠκοδόμησε, καὶ οἱ τὸ πολὺ τὸ λιθοτομῶν
 τὸ Πεντέλησιν ἐς τὴν εὐκοδομῶν ἀνελῶθη.

CAP. X.

Inde musicum, à quo institutum, & quo agi solitum. Conventus in eo tibicinum, συναλία indigetatus; & insignis eà de re Hesychie locus restitutus. Citharà quis primus victor, & quando, fuerit. Laudes quoq; aliquorum decantate, & chorus circularis datus; ac quatuor fabulis à poetis concertatum, quæ coniunctio Τετραλογία appellata.

NVnc ad musicum veniamus, cuius mentio apud Plutarchum, lib. De Musicâ. τῆτο δὲ δηλοῖ ἡ τὸ Παναθηναίων γραφή, ἡ περὶ τοῦ μεσικῶν ἀγῶ-
 νος

ἰϞ. Aristides in Panathenaicâ, loco iam citato. Σωίσω μὲν κἀ ἡ δὴ περὶ καὶ τὸ ἀγῶνα τὸ γυμνικόν, καὶ ἐπιμᾶλλον τὸ μυσικῆς, ὅσην εἰσέπιεξ ὀρχηστῆρον. Institutum autem à Pericle, & in Odéo agi solitum. Plutarchus in eius Vitâ. φιλομῆμεν ἡ ὁ Περικλῆς τότε πρῶτον ἐψηφίσαιτο μυσικῆς ἀγῶνα πῶς Παναθηναίοις ἀρεσθαι. καὶ δῖεταξεν αὐτὸς, ἀθλοθέτης ἀρεθεῖς, καθὼς χρὴ τὰς αὐλιχομῆρας αὐλαῖν, ἢ ἀδειν, ἢ κιθαρῆζην. ἐθεῶντο ἡ καὶ τότε, καὶ τὸ ἄλλον χρόνον, ἐν ᾧ δέειν τὰς μυσικῆς ἀγῶνας. Ac tibicinum concentus erat, Σωαυλία appellatus. Pollux lib. iv. cap. x. Ἀθήνησιν ἡ καὶ Σωαυλία πῶς ἐκαλεῖτο, συμφωνία τις αὐλητῶν, ἐν Παναθηναίοις σωαυλέων. Neque aliò respexit Eustathius ad Iliad. φ'. Ἀπὸ τοῦ αὐλοῦ καὶ Σωαυλία ἐκαλεῖτο, ὅ τ' συμφωνίας ἀγῶν ἀμοιβᾶν αὐλοῦ ἢ ῥυθμῶ, χωρὶς λόγῳ τοῦ περισμελωδῆν. Meminit Sophocles Acrisio, apud Heſychium; cuius locus insigniter luxatus, & corruptus. βίδω, εἶδ' κρέμαλ. Σοφοκλῆς Ἀκρσίω· Βηροσεεῖ, μύρω Σολομῶνι. καὶ τόπ' ἐπὶ πλὴν ὄρεινῳ τ' Παλατινῆς, ὡς Ἰππιφάδειον βίδηται * καὶ Ἰσωαυλίαν, ἄλλοι βίθω. Ecce, vox Βηροσεεῖ hîc loco non suo collocata; & transpositus versus Sophoclis. Ita repono, & emendo. βίδω, εἶδ' κρέμαλ. Σοφοκλῆς Ἀκρσίω.

Ὡς Ἰππιφάδειον βίδω τε, ἢ Ἰσωαυλίαν. Ἄλλοι, βίθω. Βηροσεεῖ, μήτηρ Σολομῶνος. Ἐ τόπος π. 7. ὁ. 7. π. Et citharâ quidem primus hîc vicit Phrynis Mitylenæus, Olymp. lxxv. anno i. Anonymus in Descript. Olymp. ad istud tempus. φρυγίης κιθα-

ρωδὸς Μιτυληναῖος, πρῶτος δόξας κίθαρωδῆσαι παρ' Ἀθηναίοις, Παναθήναια ἐνίκησε. Suidas. Φρωῖς, κίθαρωδὸς Μίθυληναῖος. ὃς ἐδόκει πρῶτος κίθαρωδῆσαι παρ' Ἀθηναίοις, καὶ νικῆσαι Παναθήναια. In hoc certamine decantatae laudes Aristogitonis, Harmodij, & Thrasymbuli; quorum ultimus, Phylâ progressus, Athenas à triginta tyrannis liberavit. Philostratus De Vitâ Apollonij, lib. VII. cap. II. Δίημι δὲ αὐτοῖς Ἐπὶ Παναθήναια τὰ Ἀθηναῖα, ἐφ' οἷς Ἀρμόδιος τε Ἐραιογέιτων ἄδοντα. καὶ τὸ ἄπὸ Φυλῆς ἔργον, ὃ καὶ ὁμοῦ τριακῆντα τυράννης εἶλε. Chorus quoque circularis exhibebatur. Lysias in Ἀπολογία Διωροδοκίας. Καὶ ἔπι Διοκλῆες (ἄρχωντος) Παναθηναίοις τοῖς μικροῖς κυκλικῶ χορῶ (ἀνήλωσαι) δραχμαὶς τριακῆσίας. Itaque hic erant etiam χορηγοὶ, qui sumptus suppeditarent. Meminit eorum Xenophon De Republ. Athen. Πρὸς δὲ τέτοις, χορηγοῖς Διαιδικάσαι εἰς Διονύσια, καὶ Θαιργίλια, καὶ Παναθήναια. Poetae etiam concertabant quatuor dramatibus simul, quorum quartum satyricum esset; eaque fabularum coniunctio Τετραλογία vocitata. Diogenes Laërtius in Platone, lib. III. Τετρασί δράμασιν ἡγωνίζοντο Διονυσίαις, Αθηναίοις, Παναθηναίοις, Χύτραις. ὧν τὸ τέταρτον ἢ Σατυρικόν. τὰ ἄ τρία δὲ δράματα ἐκαλεῖτο Τετραλογία. Quâ de re, si tanti est, vide, quae notavi nuper in fine Sophoclis.

C A P. XI.

His certaminibus qui vicissent, sodalibus suis epulum dabant; ipsi verò, coronam accipiebant, eamque oleaginam: & oleum etiam, ex ijs oleis, que

Μορῶαι appellatæ, & iuxta Academiam erant.

Alij collatum fuisse dicunt. Erat autem urceus

totus; & exportare Atticâ licebat, quod

aliàs vetitum.

Q Vi certaminum horum aliquo victore flet is, cum quibus certasset, sodalibus epulum dabat. Obseruare est apud Athenæum lib. iv.

Ἦν δὲ ὁ ΦῶκⓄ καὶ Φιλοπότης. νικήσαιⓄ γέν' αὐτοῦ ἴσ-
τις Παναθηναίοις, ὡς ὁ πατήρ εἰσία τὰς ἐπέτρως, σινωελ-
θῆντων εἰς τὸ δέπνον, λαμπρὰ μὲν ἢ ἡ ἀρρασκυδῆ, & πῶς
εἰσῆσαι προσεφέροντο ποδονιπῆρες οἶνς δι' ἄρωμάτων. Et

lib. v. Καλλίας μὲν γὰρ σινάχῃ τὸ συμπόσιον, ἐπιδήπερ
τὰ παιδικὰ αὐτῷ ΑὐτόλυκⓄ Παναθήναια παγκράτιον
ἐσεφανώθη. Ipse verò præmij loco coronam ac-
cipiebat. Indicant illa Philostrasti in Herode,

Sophist. lib. i i. Στεφανωθεὶς δὲ καὶ τὴν ἴ Παναθη-
ναίων, καὶ ὑμαῖς, εἶπεν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τ' Ἑλλήνων
τὰς ἕξοντας, καὶ τ' ἀθλητῶν τὰς ἀγωνισμύνας, ὑποδέξο-
μαι σεδίφ' ἄδουκ' λίθς. Item Athenæi, iam citata.

ΑὐτόλυκⓄ Παναθήναια παγκράτιον ἐσεφανώθη. Et
quidem oleaginam. Suidas in Παναθήναια. Καὶ ὁ
νικῶν σεφανῶται ἐλαία πλεκτῆ. Atque hoc est, quod
Plinius ait, lib. x v. cap. i v. *Athene quoque vi-*

ctores oleâ coronant. Deinde oleum quoque illi

C

dona.

donabatur, ex istis oleis, quæ *μορῶν* nuncupata. Scholiastes Sophoclis Oed. Col. οἱ δὲ Ἀριστοτέλης καὶ τοῖς νικῆσασιν τὰ Παναθηναῖα ἐλαίαι πρὸ ἐκ μορῶν γινομένης διδόνται Φησί. Lucianus De Gymn. ubi certaminum præmia enarrat. Τοῖς Παναθηναίοις τὸ ἔλαιον τὸ ἐκ μορῶν. Erant verò illa iuxta Academiam. Aristophanis Interpres Nubibus. Ἀλλ' εἰς Ἀκαδημίαν. Εἰ τῶνδε γὰρ διέτριβον οἱ Φιλόσοφοι. Ἐν γὰρ καὶ γυμνάσιον, ἀπὸ Ἀκαδημῆος ἕως κατὰ Λύψαιον πρὸς κτήσιν ἑαυτοῦ πρὸς Ἰπποκράτη τὸ τόπος. ὡς αὐτὸν δὲ ἦσαν αἰ ὄντως ἱερὰ ἐλαίαι τῆ θεοῦ, αἱ καλεῖται μορῶν. Nonnulli tradunt, ad hoc oleum contribuisse, quicumque oleas haberent. Idem Scholiastes ibidem. μορῶν ἐλαίαι ἐκλήθησαν, ἀπὸ τὸ πάντα ἀνθρώπων, κεκτημένη ὄν ἐλαίας, ἀναγκάζουσι μέρους τι παρέχειν εἰς τὰ Παναθηναῖα. Et hoc est, quod *Panathenæicum* vocat Plinius lib. XIII. cap. I. *Panathenæicum suum (oleum) Athene perseveranter obtinuerunt.* Et accipiebant vrceum totum. Scholiastes Aristophanis. Κέρραμον ἐλαίαι ἐλάμβανον οἱ νικῶντες. Etiam Pindari, Nemeonic. Od, x. Διὰ δὲ τῆς σημαίνει τὸς τὰ Παναθηναῖα νενικηκότας. τίθενται γὰρ Παναθηναίοις ἐν ἐπιπέδῳ τάξει ὑδρία πλήρη ἐλαίαι. Μοχ iterum. Τοῖς ἀθληταῖς, τοῖς τὰ Παναθηναῖα νενικηκόσι, δίδονται ὑδρία ἐλαίαι πλήρη. Et, cum oleum Athenis exportare nemini vllum omninò liceret, his tamen honoris ergo illud suum, quod præmij vicem accepissent, exportare concedebatur. Idem Scholiastes, loco citato. οὐκ ἐστὶ δὲ ἐξαγωγὴ ἐλαίαι ἐξ Ἀθηνῶν, εἰ μὴ τοῖς νικῶσι.

CAP. XII.

Pyrrichistæ quoque dati, ijs̄ pueri inuestes.

Et cur id factum.

PRæter tria hæc certamina etiam pyrrichistæ dati. Lyfias Ἀπολογία δωροδοκίας. Καὶ Παναθηναίοις τῆς μικροῦς ἐχορήγησεν πυρρίχισαῖς ἀγνεύσεις, Ἐ ἐπὶ ἀμνάς. Vbi obserua, quod pyrrichistas darent Panathenæis minoribus iuuenes inuestes, vt Latini illi veteres loquebantur. Idem videre est apud Aristophanem Nubibus, vbi ita ille de pueris loquitur.

Σὺ δὲ τῆς νῦν ὄψους ἐν ἱματίοισι διδάσκεις ἐντυλίχθαι,

Ὡς τε μὴ ἀπαύχεσθ' ὅταν ὀρχεῖσθαι Παναθηναίοις δεῖον αἰδέσ,

τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς παρέχων, ἀμελή τῆς Τελοτηγνείας.

Ad quem locum Scholiastes. Ὁρχεῖντο γὰρ ἐν ὄπλοις ἐν τῆς Παναθηναίοις οἱ παῖδες. Causa autem, cur pyrrichistæ dati fuerint, quantum conijcio, quia Minerua, cui sacra Panathenæa, profligatis Titanibus, pyrrichiam saltastæ crederetur. Dionysius Halicarnassæus lib. vii. Ἐλληνικὸν δὲ ἄρα καὶ τὸ τὴν ἐν τῆς παλαιοῦ ἑπιτήδευμα, ἐν ὄπλοις ὀρχησις, ἢ καλεσμένη πυρρίχη. εἴτε Ἀθηναῖς πρώτης ἐπὶ τῶν ἀφανισμῶν χορεύειν καὶ ὀρχεῖσθαι σὺν ὄπλοις τὰ πῆνυια ὑπὸ χαραῖς δεξασμένης. εἴτε παλαιῶ-

των ἐν Κερήτων ἀντιῶ καὶ Τεσημοιδῶν. Et Dioscuris quoque eius modulos tibiâ accinuit. Scholiastes Pindari Pythionic. Od. II. Ὁ δὲ Εὐπίχαρμος τῶν Ἀθηναίων Φησὶ τοῖς Διοσκύροις τὸν ἑνοπλον νόμον ἐπιυλῆσαι. Hoc est, quod Aristides ait, Orat. in Minervam. Δίοσκυροι δὲ ἴστω ἀντῆ (τῇ Ἀθλωᾷ) πύρριχιζουσι.

CAP. XIII.

Et gladiatores; idē quando initium sumpsferit, & quā diu obtinuerit.

POstea etiam, cū nimirum Romano imperio Athenæ subessent, Romanorum item more gladiatores dari cœpti, in teatro, quod in arce, magno pretio ad id empti, homines nequam, māngones, scortatores, adulteri, vecticularij, sectores Zonarij, alijque eius generis. Idque ad tempora Apollonij Tyanei vītatum, qui aboleuit. Philostratus narrat in eius Vitâ, lib. IV. cap. VII. Διωρθούτο δὲ καὶ κείνο Ἀθήνησιν. οἱ Ἀθλωαῖοι ζῶνόντες εἰς τὸ θεάτρων τὸ Ἰππὶ τῇ ἀκροπόλει, προσεῖχον σφαγαῖς ἀνθρώπων, καὶ ἐπαδάζετο ταῦτα ἐκᾶ μᾶλλον, ἢ ἐν Κορύνθῳ νῦν. χερματῶν τε μεγάλων ἐωνημιδοὶ ἤγοντο μοιχοὶ, καὶ ἀδραποδισαί, καὶ πόρνοι, καὶ ποιχαυροὶ, καὶ βαλανισοίμοι, καὶ τὰ ταυταῖα ἔθνη. οἱ δὲ ὠπλιζον αὐτῶς, καὶ ἐκέλευεν ζυμπίπειν. ἐλάβετο δὲ καὶ τῶν ὀ Αὐπιδώνων, καὶ καλεσθῶν αὐτῶν εἰς ἐκκλησίαν Ἀθλωαίων,

Ἀθλωμάτων, ὅσα αὐτῷ παρελθεῖν εἰς χωρὶον ἀκαθάρτον,
 Ἐλύθρα μεζόν. δοκεῖτε γάρ μοι περιόντες, ἐπεὶ δὴ τὰ Πανα-
 αθηναία πέμπετε, μὴ δὲ βῆσ' ἐν, ἀλλ' ἑκατομβασὶ ἀθροί-
 πων, κατὰ δύσιν τῆ θεῶ.

CAP. XIV.

*Nefas autem quicquam horum ludorum spectare
 in veste tinctâ; & pecunia ex arario populo data,
 redimendo in theatro loco.*

HOrum verò ludorum nullum fas specta-
 re in veste tinctâ; qui fecisset, in ius rapi ad
 agonothetam solitus, eius arbitrio puniendus.
 Lucianus in Nigrino. Ὅτι δὲ ὅσα ἀγχιώνων πενίαν
 ὁμολογῶντες, ἐμένοντο πρὸς με Φωνῆς Ἰνός, ἡ ἀκῆσται
 πάντων ἔφη κοινῇ παρεμμένων ἐν τῷ ἀγῶνι τῶ Παναθηναί-
 ων. ληφθέντα μὲν γὰρ ἵνα τῶ πολιτῶν ἀγέσται ὡς τὸν
 ἀγωναγέτην, ὅτι βαπτὸν ἔχων τὸ ἱμάτιον ἐθεώρει· τὸς δὲ
 ἰδόντας ἐλεῆσαι τε, καὶ ὡς αἰετῶν. καὶ τὸ κήρυξ ἀν-
 πόνησεν, ὅτι ὡς τὸν νόμον ἐποίησε, τοιαύτη ἐδοῦνεν θεώμε-
 νον, ἀναβοῆσαι μιᾷ Φωνῇ πάντας, ὡς περ ἐσκεμμένους
 συγγνώμην δαπνέμεν αὐτῶ, τοιαύτα γὰρ ἀμπεχορμύω, μὴ
 γὰρ ἔχειν αὐτὸν ἔπερα. Erogari verò pecunia ex
 arario in populum solita, quâ sibi ad spectandos
 ludos locum in theatro redimeret, Hefychius.
 Θεωρεῖ καὶ γρημάτα, τὰ εἰς θεῶν ἱματῶν ἔροβας διδόμενα ἐν
 τοῖς Παναθηναίοις, καὶ Διονυσίοις, ἅ ἵνα ἐν τῷ θεάτρῳ ἐδί-
 δοσθ.

CAP. XV.

Sacrum etiam ingens factum, ad quod bouem vrbes omnes, quæ colonix Atheniensium, mittere solita. Vnde visceratio quoque, & epulum, populo; in quo pocula usitata, Παναθλωϊκὰ indigetata.

SAcra porrò etiam facta, ad quæ vrbes Atticæ omnes, siue quæ colonix Athenarum essent, bouem mittere immolandum tenebantur. Vnde visceratio item, & epulum, populo. Inde est illud Comici in Nubibus

Ἡ δὲ ζωμοῦ Παναθλωϊκοῖς ἐμπληθεῖς, εἴτ' ἐξαρᾶχθης
 τῶν γαστέρα. ———

Vbi Scholiastes. Ἐν ταῖς Παναθλωϊκοῖς αἱ Ἀθηναῖοι τοῖς Ἀθλωϊκοῖς πόλεις ἐπεμπον βοῶς. ὅθεν ἡ δαψίλεια τῶν κρεῶν. Et alius. Ἐν τοῖς Παναθλωϊκοῖς πᾶσαι πόλεις, αἱ δὲ τῶν Ἀθλωϊκῶν ἀποικισθεῖσαι, βοῶν θυσιόμενον ἐπεμπον. Et hîc pocula usitata, magna illa, quæque congios binos caperent, aut plus etiam; quæ Παναθλωϊκὰ dicta. Athenæus lib. xi. Ἡ δὲ καὶ οἰνύχνοι σκύφοι, καὶ σινδύσεις τέτων μέγιστων, καὶ Παναθλωϊκὰ μέγιστα, τὰ μὲν δίσχρα, τὰ δὲ μείζονα.

C A P. XVI.

In Maioribus eadem feriè τῆσιν.

H Actenus mihi de minoribus Panathenæis sermo fuit, nunc maiora explicanda. In his eadem omnia acta esse existimo. Ecce, de certamine equestri, apud Xenophontem habes, in Symposio. Ἦν γὰρ Παναθηναίων τῶν μεγάλων ἵπποδρομαίαι. Et de gymnico, est videre apud Demosthenem Orat. Περὶ τοῦ σέφανος· Δεδόχασαι τῆ βελῆ, καὶ τῷ δήμῳ, σέφανῶσαι Καρδήμεν, καὶ Διόλιμον, χρυσῶ σέφανῳ, καὶ ἀναγορεῦσαι Παναθηναίοις τοῖς μεγάλοις ἐν τῷ γυμνικῷ ἀγῶνι. Item in Senatusconsulto Atheniensi, quod inter Hippocratis Opera reperitur. Ἀναγορεῦσαι τε τὸν σέφανον Παναθηναίοις τοῖς μεγάλοις, ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ γυμνικῷ. Ac gymnasiarcha tunc è singulis tribubus vnus datus; qui pecuniam ipse de publico accipiebat, in tribules expendendam. Anonymus in Argumento Midianæ. Ἐν μὲν ἔν τοῖς μεγάλοις (Παναθηναίοις) γυμνάσιά τινα ἐγίνοντο· καὶ περὶβάλλετο ἀφ' ἐκάστης Φυλῆς εἰς γυμνασίαν, λαμβάνων χρήματα, εἰς τὸ γυμνάζειν τὰς Ἰππικέσοντας πλὴν ἑορτῶν, ἔ δώσων τὰς τῶν δαπάνων τοῖς τῆς αὐτοῦ Φυλῆς. De pyrrichistis, locus est Lyfiæ in Ἀπολογία δωροδοκίας. Ἐπὶ δὲ Γλαυκίππος ἀρχοντῶν, εἰς πυρρικήσας Παναθηναίοις τοῖς μεγάλοις ἑκτακοσίας.

C A P.

CAP. XVII.

Nisi quod peplos tunc deductus. Sch. Aristophanis error indicatus.

QUædam tamen speciaticim tunc duntaxat visitata obseruauit. Inter hæc deductio pepli. Plato mihi disertus testis, in Euthyphrone. Καὶ δὴ ἔ τοῖς μεγάλοις Παναθλωαῖοις ὁ πέπλος, μετὰ τῶν τοιούτων πικιλμάτειν, ἀνάγκη εἰς τὴν ἀκρόπολιν. Plautus Mercatore, Act. I. Sc. I.

*Neq, nisi quinto anno quòq, posse tum uisere
Urbem, atq, extemplo inde, ut spectauisset pepulum,
Rus rursum confestim exigi solitum à patre.*

Huc pertinet etiam fragmentum eiusdem, apud Seruium Æneid. I.

*Nunquam ad ciuitatem venio, nisi cùm infertur
peplum.*

Virgilius in Ciri:

*Sed magno intexens, si fas est dicere, peplo;
Qualis Erechthéis olim portatur Athenis,
Debita cùm castè soluuntur vota Minervæ,
Tardaq, confecto redeunt quinquennia lustro.*

Harpocraton. Περὶ τοῦ πέπλου, τοῦ ἀναγομῆος τῆς Ἀθηνῶν τοῖς μεγάλοις Παναθλωαῖοις, ἢ μόνον ὡσαύτως τοῖς ῥήτορσιν ἐστὶ μνήμη, ἀλλὰ καὶ ὡσαύτως τοῖς κωμικοῖς. Moschopolus. Πέπλος, ἐξαρέτως ἔνδυμά τι, ὃ ἀνήγον τῆς Ἀθηνῶν ἐν τοῖς μεγάλοις Παναθλωαῖοις. Itaque errat vehementer Scholiastes Aristophanis Equitibus,

bus, singulis annis, id est, minoribus Panathenæis, factum dicit. Verba eius ecce ista. Ἐπεσκιάζετο ἐν ὁπέπλῳ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν, καὶ ἐπομπόετο ἐν ταῖς Παναθηναίαις.

C A P V T XVIII.

Ille verò qualis fuerit, quidve in eo intertextum.

Libellus, Πέπλῳ inscriptus, an sit Aristotelis Stagiritæ, per occasionem quesitum. Deinde quo colore fuerit. Lutatij error. A quibus textus;

Ἐ texture quæ præfecta. Ἐρχασῖναι. Item quando. Scholiastæ Euripidis error.

Qualis autem peplus fuerit, non abs re facturum me existimaui, si hîc dicerem. Erat nempe velum navis Panathenæicæ. Suidas. Ἰδίως ὡς τῶν Αἰθναίων πέπλῳ τῆς Αἰθναϊκῆς, νεώς, καὶ οἱ Αἰθναῖοι κατεσκιάζον τῇ Αἰθναῖ. Et intexta illi Titanomachia, relique in eâ à Mineruâ præclare gestæ. Euripides Hecubâ.

Ἡ Παλλάδ' ἐν πόλει
 Ταῶν καλλιδίδυμων Ἀθηναιῶν,
 ἐν κροκέῳ πέπλῳ
 Ζῶζομαι ἄρματα πώλεσ,
 ἐν δαιδαλίαισι ποικίλ-
 λασ' ἀΐφορόκοισι πήναις.

Ἡ τῶν Ἰωνῶν γενεὰν,
 τὰν Ζῶς ἀμφιπύρω κομίζε
 Φλογμῶν Κρονίδα.

D

Scholia-

Scholiastes Aristophanis Euitibus, vbi de pe-
plo. Ενεργασθη ἡ ἐν αὐτῷ ὁ Εὐγέλαδος, ἐν ἀεὶ ἔλεν ἢ
Αἰθλαῖ. ἦν ἡ τῶν γιγάντων εἰς. Quæ totidem quoq;
verbis Suidas. Virgilius Ciri.

*Ergo Palladia texuntur in ordine pugnae,
Magna gigantæis ornantur pepla tropæis,
Horrida sanguineo pinguntur prælia cocco.
Additur auratâ deicētus cuspide Typho,
Qui prius, Ossis conslernens æquora saxis,
Emathio celsum duplicabat vertice Olympum.
Tale deæ velum solenni in tempore portant.*

Scholiastes Euripidis Hecubâ. Εἶθ' ἡ ἰὼ ἐν Αἰθλαῖ-
ναις ὑφαίνειν τὰς παρθένους τῆ Αἰθλαῖ πέπλον, ἔχοντα τὰς
δρακόντιδας τῆς θεοῦ, πολεμικῆς ἔσης, καὶ ἀκατὰ γιγάντων
ἐπεράξατο μετὰ τοῦ Διός. Proclus in Timæum Pla-
tonis, Comment. i. Οἱ τῶν Παναθηναίων πέπλο-
ς ἔχει τὰς γιγάντας νικωµένους ὑπὸ τῶν Ὀλυµπίων θεῶν.
Erant prætereà etiam intexta, quæ alij viri ex-
cellentes fortiter fecissent. Seruius ad Æneid.
i. *Peplum Minervæ consecratum erat. In hoc depin-
gebantur ex more apud Athenienses, qui strenuè se in
bello gessissent.* Inde est, quod tales qui essent,
ἀξιοὶ τοῦ πέπλου dicantur ab Aristophane Equi-
tibus.

*Εὐλογῆσαι βεβλόµεθα τὰς πατέρας ἡµῶν, οἳ
ἄνδρες ἦσαν τῆς δὲ τῆς γῆς ἀξιοί, καὶ τοῦ πέπλου.*

Inde quoque Aristotelis libellus, virorum præ-
stantissimorum elogijs pepli instar intertextus,
Πέπλοϛ

πέπλο ab eo inscriptus fuit. Eustathius ad Iliad. β'. Ἰστέα δὲ ὁ αὐτὸς Πορφύροϛ ἔ' ὄνι Ἀ'ριστοπέλης πύργραμμα πραγματῶσι μὲν, ὅπερ ἐκλήθη Πέπλο. Sed an Aristoteles ille Stagiritis? ut per occasionem hoc dicam, valdè ambigo. Neque enim à Diogene Laërtio inter Opera eius recensetur. Deinde disertè alium quendam Aristotelem auctorem facit Ioannes Tzetzes in Hesiodum, lib. i. Ἀ'ριστέλης γάρ, ἢ ὁ Φιλόσοφοϛ, μάλλον δὲ, οἶμαι, ὁ τῶν Πέπλων σωτήρ. Sed hoc ἐν παρόδῳ. Postea per adulationem sciuerunt quoque Athenienses, ut Antigonus & Demetrius ibi item intexerentur. Plutarchus testatur in Demetrio. Εὐφραίνεσθαι δὲ τῷ πέπλῳ μετὰ τῶν θεῶν αὐτῶν (τὸν Ἀντίγονόν τε καὶ τὸν Δημήτριον) ἐψηφίσαντο. Sed id Dijs iratis factum, mox apparuit. Narrat enim Plutarchus ibidem non multò post. Εὐπείμωμεν δὲ τοῖς πλείστοις τὸ θεῖον. ὁ μὲν γὰρ πέπλος, ὡς περ ἐψηφίσαντο, μετὰ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀθηναῖς παρσενυφηναιμύρων Δημήτριον καὶ Ἀντίγονον, περιπόμῳ διὰ τῶν Κεραμειῶν, μέλλει ἑρράγη, θυέλλης ἐμπεξέσης. Erat verò colore candido, clavis aureis interstinctus, ac sine manicis. Lutatius ad Theb. x. *Peplum est vestis candida, aureis clavis picta, sine manicis, quod simulacris fiebat. Sed hoc peplum primum ab Atheniensibus institutum, quod matrone suis manibus faciebant, & inter triennium numinibus offerebant. Ad colorem quod attinet, eum croceum fuisse Euripides tradit, in citato Hecubæ loco.*

— Εὐκροκέῳ πέπλῳ

D 2

zδύζο.

Ζόζομαι ἄρμαλι πώλης,
 Ἐν δαιδαλῆαισι ποικίλ-
 λασ' αἰθοκρέουσι πλώαις.

Nisi fortè ita dixerit ob clauos aureos, quibus interstinctus erat. Atque hoc verum esse potest. Sed non semel errat Lutatius; nam neque matronæ texebant, sed virgines, vt statim dicemus: deinde non Dijs quibusuis offerri solebat, sed Mineruæ tantùm vni. Texebant autem virgines aliquot, quibus præfectæ duæ ex illis, quæ Ἀρρηφόροι nuncupata. Etymologici Auctor. Ἀρρηφόροι, ὁπὸ ἐτῶν ἐπὶὰ μέχρ' ἑνδεκά. τέτων δὲ δύο διεκρίνοντο, αἱ Διὸς τῆς ὑφῆς τοῦ ἱεροῦ πέπλου ἤρχοντο καὶ τῶν περὶ αὐτῶν. Quæ totidem verbis Harpocraton etiam tradit in Ἀρρηφορεῖν. Illæ verò, quæ texebant, Ἐρασίται dicebantur. Hesychius. Ἐρασίται, αἱ τὸν πέπλον ὑφαίνουσαι. Ac texturam ordiebantur die Pyanephsionis mensis tricesimo, quo τὰ Χαλκῆα celebrabantur. Etymologici Auctor in Χαλκῆα. Ἐστὶ δὲ ἑνὴ καὶ νέα Πυανεψιώνου, ἐν ἣ καὶ ἱερεῖαι μετὰ τῶν ἀρρηφόρων τὸν πέπλον διάζονται. Ergo errat Scholiastes Euripidis Hecubâ, qui Panathenæis texti consueuisse nobis Auctor. Ὑφαννον δὲ (τὸν πέπλον) ἐν τοῖς Παναθηναίαις.

C A P. XIX.

Cum magnâ pompâ deduci solitus; quæ extra Urbem instituta, in Ceramico; idque iuxta Leocorium, quod ibi erat. Pompæ descriptio. Peplus è naui suspensus, quæ Mineruæ apparatus, per Ceramicum ad Cereris Eleusiniæ templum ducebatur. Et naui illa terrâ ibat, instrumentis subterraneis prouoluta, implente sinum vento secundo; quam in rem Virgilij locus illustratus. Mox templum Cereris circumuectâ, præter murum Pelasgicum, & Apollinis Pythij templum, in locum suum perducebatur. Inde peplus in arcem ductus, præter Mercurios, vnde tabulatum ibi Aristagoræ à Demetrio collocatum. Eius partes inferiores si contaminari fortè contigisset, erat destinatus quidam, qui ablueret, καὶ τὸν πίης appellatus. Mox Mineruæ simulacro insternebatur, cui è floribus lectus apparatus erat, Πλακίς dictus.

PEplum istum ingens pompa profecuta, quam spectemus. Instrui eam extra urbem moris erat. Frontinus Strateg. lib. IV. cap. VII. Athenienses, cum subinde à Lacedæmonijs infestarentur, diebus festis, quos Mineruæ sacros extra urbem celebrabant, (designat hæc Panathenæa.) omnem quidem colentium imitationem expresserunt, armis tantum veste celatis. Et quidem in Ceramico. Thucydides lib. VI. καὶ ὡς ἐπῆλθεν ἡ ἑορτὴ (τῶν μεγάλων

Παναθηναίων) ἰππίας μὲν ἔξω ἐν τῷ Κεραμειῷ καλε-
 μῶν μετὰ τῶν δορυφόρων διεκόσμη, ὡς ἕκαστε ἐχρῆν τῆς
 πομπῆς περιέναι. Idque iuxta Leocorium. Disco
 ex eodem Thucydide, lib. I. τῷ ἰππάρχῳ περι-
 τοχόντες, περὶ τὸ Λεωκόριον καλεμῶν τῶν Παναθηναϊ-
 κῶν πομπῶν Διακοσμήν, ἀπέκτεναν. Erat verò illud
 in medio Ceramico. Hefychius. Λεωκόριον, τῶν
 Λεωδοτήρων μνημεῖον, τὸ καλεμῶν Λεωκόριον, ἐν μέ-
 σω τῷ Κεραμειῷ. Vniuersa autem pompæ ratio
 hæc erat. Suspendebatur ἐ ναυί, Mineruæ
 apparatâ, peplus, de quo nobis dictum; eum-
 que per Ceramicum totum, vbi pompam insti-
 tutam iam ostendi, vsque ad Cereris Eleusiniæ
 templum deducebant. Suidas. Παρὰ Ἀθηναίοις
 πέπλος, τὸ ἄρμυρον τῆς Παναθηναϊκῆς νεώς, κὺ οἱ Ἀθη-
 ναῖοι κατισπύδαζον τῇ Ἀθηνᾷ διὰ τετραετηρίας. ἥς καὶ
 τῶν πομπῶν διὰ τοῦ Κεραμειοῦ ἐποίον μέχρι τοῦ Ἐλω-
 σινίε. Per Ceramicum ductum peplus, Plutar-
 chi etiam verba ostendunt in Demetrio. Ὁ μὲν
 γὰρ πέπλος, ὡς περὶ ἐψηφίσαντο, μετὰ τοῦ Διὸς τῆς Ἀθη-
 ναῖς προσενυφανομένων Δημήτριον καὶ Ἀνύκων, πεμπό-
 μωρ διὰ τοῦ Κεραμειοῦ, μέλλει ἔρραση. Ibatque
 nauis illa non mari, sed terrâ. Heliodorus Æ-
 thiopic. lib. I. Παναθηναίων τῶν μεγάλων ἀρχαίων,
 ὅτε τῶν ναῦν Ἀθηναῖοι ἰππὶ γῆς τῇ Ἀθηνᾷ πέμπουσιν.
 Scholiastes Aristophanis Pace. Τῇ δὲ Ἀθηνᾷ ἔγον-
 το (τὰ μεγάλα Παναθηναῖα) διὰ πέντε ἐτῶν, ὅτε καὶ ἡ
 ναῦς ἰππὶ γῆς πλέει παρ' αὐτῆς. Ac trahebatur non
 iumentis, quod malè viri quidam docti opinan-
 tur; sed per machinas subterraneas, remis im-
 pulsa,

pulsa, voluebatur per Ceramicum ad Cereris Eleusiniæ templum, vbi dixi: idêque circumuecta, præter murum Pelasgicum, & Apollinis Pythij templum, in locum suum deducebatur.

Philostratus in Herode, Sophist. lib. II. Καίκεῖνα περὶ τῶν Παναθηναίων τέτων ἦκον, πέπλον μὲν αὐτῆς φερατῆς νεώς, ἡδὴ γραφῆς, σὺν ἐρέω τῷ κόλπῳ· δραμιῶν δὲ τῶν ναῶν, ἐκ ὑποζυγίων ἀγόντων, ἀλλ' ὑπογείοις μηχαναῖς ὑπολιπνύσσαν. ἐκ Κεραμικῆς ἀρῶσαν χιλία κώπη, ἀφῆμαι δὲ τὸ Ἐλευσίσιον. καὶ περιβαλῆσσαν αὐτὸ, ἀξιομίεψαι τὸ Πελασγικόν, κομιζόμενον ἄρα τὸ Πύθιον, ἐλθεῖν οἷν ἄρμισα. Et implebatur sinus vento ferente. Vides in istis Philostrati verbis. ἦκον, πέπλον μὲν αὐτῆς φερατῆς νεώς, ἡδὴ γραφῆς, σὺν ἐρέω τῷ κόλπῳ. Atque hoc est, quod Virgilius in Ciri intellexit, cùm ait.

— peplo,

*Qualis Erechthæis olim portatur Athenis,
Debita cùm castæ soluantur vota Minervæ,
Tardâq; confecto redeunt quinquennia lustro,
Cùm leuis alterno Zephyrus concrebuit Euro,
Et prono gravidum pronexit pondere cursum.*

Inde in arcem itum fuit, præter Mercurios; qui Athenis locus quidam, vt nuper ostendi, Attic. Lect. lib. VI. cap. xviii. Hinc est, quod tabularum ibi amasiæ suæ Aristagoræ, vt spectaret commodissimè, Demetrius posuit. Athenæus lib. IV. Τοῖς δὲ Παναθηναίοις, ἰπποαρχῶν ἰκρίον ἔστησε πρὸς τοῖς Ἐρμῶν Ἀρμαγῶρα, μετ' αὐτῶν τῶν Ἐρμῶν. In arcem deductum pepulum fuisse, ex Platone manife-

manifestum, cuius iste locus Euthyphrone. οὐ
 ἐπέλασεν, μεσὸς τῶν τοιούτων ποιικιλμάτων, ἀνάγεται εἰς
 τὴν ἀκρόπολιν. Quod si inter deducendum partes
 fortè inferiores inquinari contigisset, erat con-
 stitutus aliquis, qui purgaret, κατενίπτης appella-
 tus; & munus illud inter sacra numeratum. E-
 tymologici Auctor. κατενίπτης, ἢ ἐπώνυμόν Ἰνσεν, ἢ
 ἡ ἱερωσική Αἴθνησιν, ὁ πὰ κάτω τοῦ πέπλου τῆς Αἴθνησιν
 ῥυπαινόμηναι ἀποπλῦων. In arcem verò cùm dedu-
 xissent, Mineruæ simulacro insternebant. Licet
 colligere è Polluce, lib. VII. cap. XIII. καὶ ὅτι μὲν
 ὀπίσθημά ἐστι, τεκμήριον αὐτὸς ἐκ τῆς Αἴθνησιν πέπλων.
 Hoc quoq; innuunt ista Lutatij ad Theb. lib. X.
*Peplum est vestis candida, aureis clavis picta, sine mani-
 cis, quod simulacris fiebat.* Cui Mineruæ simulacro
 lectus ille, floribus stratus, quique πλακίς dice-
 batur, paratus fuisse videri potest. Meminit eius
 lecti Hesychius. πλακίς, κλινίδιον κατασκευασμῶν
 ἐξ αὐθῶν τῆ ἑορτῆ τῶν Παναθηναίων.

CAP. XX.

*In pompâ senes ambulabant, cum oleæ ramo; unde
 ἑταλοφόροι dicti. Hesychij locus restitutus. Illi
 autem ad hoc lecti, qui florente formâ essent.
 Aristophanis dictærium. Grammaticorum error.
 Etiam anus, pariter ac senes, deducebant.*

IN hâc pompâ omnis ætas, omnis sexus, omnis
 ordo incedebat. Primò senes ramos oleæ ge-
 stantes, vnde ἑταλοφόροι illi nuncupati. Etymo-
 logici

logici Auctor. Θαλλοφόροϑ, ὁ πομπόων Αῳήνησι τοῖς Παναθηναίοις, καὶ ἐλαίας κλάδον φέρων. λέγεται δὲ καὶ γέροντας θαλλοφόρους, πρὸς ἕδεν ἄλλο χρῆσιμος, ἢ πρὸς τὸ θαλλὸν φέρειν. Corruptus hęc in re Hesychius. Θαλλοφόροϑ, ὁ πομπόων Αῳήνησι τοῖς Παναθηναίοις, ἔ ἐλαίας κλάδον φέρων. λέγεται δὲ καὶ γέροντας θαλλοφόρους, πρὸς ἕδεν ἄλλο χρῆσιμος, ἢ πρὸς τὸ θαλλόν. Restituo verba illa postrema. Ηῳ πρὸς τὸν θαλλόν. Eustathius ad Odyss. ζ'. Καὶ θαλλοφόροι δὲ ἴνες ἦσαν ἐν Αῳήναις. ποῖτοι δὲ ἐν ἴσιν ἐορταῖς οἱ γεραίται. Iterum ad Odyss. ρ'. Θαλλοφόροϑ, παροιμιαικῶς, ὁ πρὸς μηδὲν χρῆσιμοϑ ἄλλο, ἢ βουκήμασι θαλλὸν ὠραβάλλειν. Dicunt Grammatici, senes fuisse ad nullam rem aliam utiles, ceu decrepitos; idque hauserunt ex dicitio Comico Aristophanis Vespsis.

οὐκέτι πρῆσβυῳῶν ὄχλοϑ

Χρήσιμοϑ ἐς ἕδὲ ἀκαρῆ.

Σκωπήλομοι γὰρ αὐὲ ἐν

ταῖσιν ὁδοῖς ἀπίσαις

θαλλοφόροι καλέμεθ'.

Vbi Scholiastes. Θαλλοφόρους γὰρ ἔφη, βελόμοϑ τὰς γέροντας δηλώσει. ἐπεδὴ ἐν τοῖς Παναθηναίοις οἱ γέροντες θαλλὰς ἔχοντες ἐπομπόων. Falluntur autem, dum dicitur istud Comici, quo irridet ille senes, veritatem putauere. Nam mos legi, quibus forma adhuc florens, & qui benè ætatem ferrent. Xenophon mihi in Symposio testis valdè luculentus. Αῳλλ' ἕδὲ μύτοι ταῦτη γε αἰμασιέν τὸ κάλλοϑ, ὡς ταχὺ ὠρακμάζον. ἐπεὶ ὡσπερ γε παῖς γίγνηται καλὸς, ἕτω καὶ μετάρκιον, καὶ ἀνῆρ, καὶ πρῆσβυῳτης.

E

πικμή-

πικρόμενον δὲ, Θαλλοφόρος δὴ τῇ Ἀθηναῖ τὰς καλὰς γέροντας ἐκλέγονται. Et è Xenophonte Iuncus lib. De Senectute, apud Stobæum Serm. c x i i. Ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ ὄψεσπέες ᾠδὴ μὲν αὐτοῖς, (de senibus loquitur) ὥστε καὶ κατὰ ἀγορὰν, καὶ παρ' ἐν θεάτρους ὀφθέντες, οἷα δὴ ἐν ἀγέλῃ βοῶν καὶ ἵππων, οἱ δοκῶντες ἀρχεῖν τ' ἀγέλης, τὸ ὄψεσπέες παρέχουσι δῆλον τοῖς ἀπαντῶν ὀφθαλμοῖς. μάλιστα δὲ ἐν τοῖς ἱεροῖς θύοντες ἐσεφανωμένοι, περιβλεπτότεροι τῶν ἱερῶν γίνονται. ὁ, τε νόμος αὐτὰς ἐκείνας χειροτονεῖ τῇ Ἀθηναῖ, ὡς Φησὶ Ξενοφῶν ὁ Φιλόσοφος, Θαλλοφόρος. Nec senes tantum in hac pompâ cum oleæ ramo, sed & anus. Scholiastes Aristophanis citatis Vespis. Ἐν τοῖς Παναθηναίοις οἱ γέροντες θαλλὰς ἔχοντες ἐπόμωδον. ὡς ἔν εἰς ἕδρην ἄλλων χρησίμων αὐτῶν, ἔξω τοῦ θαλλοφορεῖν, ἔτι αὐτὰς ἐπέσκωψεν. ὁ μὲν τοὶ Δικαίαρχος ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ, οὗκ οἶδα ἐξ ὅτι περὶ τὰς γυναικῶν ἐν τοῖς Παναθηναίοις ὑπελάληθε θαλλοφορεῖν.

CAP. XXI.

Viri quoque, ætate florentes, ijque cum armis; & mulieres. Illos inquilini secuti, cum lignis, Σαφροφόροι nuncupati; istas, eorum uxores, cum hydryâ, Ἰδριαφόροι dictæ. Aelianus restitutus, & Hesychius illustratus.

INde viri, ætate florentes; ijque cum armis. Hinc illud Thucydidis, lib. vi, καὶ αὐτοῖς τὸ μὲν ἄλλα πρὸς τὰς ξυμπησομένης τῷ ἔργῳ ἐπέπρακτο
περιέ-

πεινόμενον δὲ Παναθηναίαια τὰ μεγάλα, ἐν ἧ μόνον ἡμέρᾳ
 εἰς ὑπόπτην ἐγένετο, ἐν ὅποιοις τῶν πολιτῶν τὸς πλὴν πομπῶν
 πέμποντες ἀθρόοις ἡμέρας. Et quidem cum clypeo,
 atque hastâ. Ille ipse mox, in re eâdem. μετὰ
 γὰρ ἀσπίδος, καὶ δόρατος, εἰώθεσαν τὰς πομπῆς
 ποιεῖν. Atque hos inquilini sequebantur, cum li-
 gone; unde etiam Σκαφηφόροι appellati. Huc
 pertinet Hesychij locus. Σκαφηφόροι, οἱ μέπικαι
 ἕτως ἐκαλεῖτο· σκάφας γὰρ ἔφερον ἐν Παναθηναίαις.
 Deinde fœminæ comitabantur; quas secutæ in-
 quilinarum vxores, hydriam ferentes. Clarum
 est ex Æliano, Var. Hist. lib. vi. cap. i. Ἀθλωαῖοι
 ἢ ὕβριζον Ἐκείνων πλὴν ὕβρις· Ὀτυχίας γὰρ λαβόμενοι,
 πλὴν Ὀπεραγίας σωφρόνας οὐκ ἔμελλαν. τὰς γέν παρθέ-
 νους τῶ μετόικων σκιαδηφορεῖν ἐν ταῖς πομπαῖς ἠνάγκαζον
 ταῖς ἐαυτῶν κόραις· τὰς ἢ γυναῖκας, ταῖς γυναῖξί. τὸς δὲ
 ἀνδρας, σκαφηφορεῖν. Quæ postrema sanè verba
 mutila censeo, ac restituendum omninò. τὸς δὲ
 ἀνδρας, σφίσι σκαφηφορεῖν. Nam ciues viros seque-
 bantur inquilini cum ligone; mulieres verò, vir-
 ginesque, illorum vxores, filiarumque: illæ, cum hy-
 driâ; istæ, cum vmbellâ, ac sellâ, vt statim dicam.
 Vt autem in inquilinis viri ab hoc opere Σκαφη-
 φόροι, ita mulieres Ὑδριαφόροι nuncupatæ. Pollux
 docet, lib. iii. cap. iv. Σκαφηφόροι. ἕτω τὸς με-
 πίκαις ἀνόμεζον. Ἐ τὰς γυναῖκας αὐτῶν, Ὑδριαφόρας. ἀπὸ
 τῆ ἔργα ἐκατέρως. Et de mulieribus capiendum
 istud in Hesychij glossis. Ὑδριαφόροι. μέπικαι.

CAP. XXII.

Et ephēbi, p̄sana canentes; cum coronā, ac chlamyde. Ea corona è milio erat, chlamys nigra; idque quare, & quā diu: inde alba, & à quo id institutum.

VIros subsequuti ephēbi chlamydati, & coronati, p̄ranem dea proprium canebant. Heliodorus Æthiopic. lib. I. Παναθηαίων τῶν μεγάλων ἀγορῶν, ὅτε πλὴν αὐτῶν Ἀθληταῖοι ἐπὶ γῆς τῆς Ἀθηνῶν πέμπουσιν, ἐτύγχανον μὲν ἐφηβῶν, ἄσας δὲ τὸν εὐθρότα παιᾶνα τῆς θεῶν, καὶ τὰ νενομισμένα πομπῶν, ὡς εἶχον σοφῆς, αὐτῆς χλαμύδι, καὶ αὐτοῖς σεφάοις, ἔρχομαι οἰκαδε ὡς ἐμαυτῶν. Coronam eorum milij ramos fuisse arbitror; qualem in alijs quoque pompis habuisse animaduerto. Hesychius. Μίλιον, δένδρον ὅμοιον ἐλάτῃ, ᾧ τὰς νέγας σεφάοισιν ἐν ταῖς πομπαῖς. Chlamys verò, quā induti, nigra erat; propter luctum ob mortem Coprei, quem ab aris Heraclidas. auellentem Athenienses interfecerant. idque obtinuit ad Herodem vsque Atticum, qui in albam commutare eam iussit. Accipio ex Philostrato in Herode hoc, quem dixi, Sophist. lib. II. Μετεκόσμησε δὲ καὶ τὰς Ἀθληταῖας ἐφήβους εἰς τὸ νυῖ ἄσας, χλαμύδας περὶ τῶν ἀμφιέσας λεικασ. τίνας γὰρ δὴ μελαίνας ἐνημῶν τοὺς ἐκκλησίας περικάθλωτο, καὶ τὰς πομπὰς (de Panathenæis illi fermo est) ἐπεμπτῶν, πενθόντων δημοσίᾳ τῶν Ἀθληαίων τὸν κήρυκα τὸν

τὴν Κοπέεια, ὃν αὐτοὶ ἀπέκτειναν, τὰς Ἡρακλείδας τοῦ
Βωμοῦ Σποπῶντα.

C A P. XXIII.

Denique virgines procedebant, cum canistris; unde Κανηφόροι dictæ. His iniecta velamenta, Ἰσριανίδες appellata. Adseruata verò ab illis, qui Ἀρχιθέωροι dicti, eamq; in rem Andocidis locus restitutus. Et pompa instante hi inter virgines distribuebant; castitati, priùs quàm id facerent, per aliquot dies operam dantes. Virgines autem è primatibus istæ erant; sororq; Harmodij contumeliâ hîc affecta. Cum virginibus filie inquilinorum ibant pro pedissequis; & umbellam, ac sel- lam, ferentes: unde etiam Διφο-φόροι nuncupata.

Post hos virgines sequebantur, cum cani-
stris; in quibus ea, quæ ad sacra facienda
necessaria: unde illæ Κανηφόροι appellatæ. He-
fychius. Κανηφόροι. ἐν ταῖς πομπαῖς αἱ ἐν ἀξιώματι
παρθένοι ἐκανηφόρουν, ὡσαυτὴ καὶ ἐν ταῖς Παναθηναίκοις. Id-
que à tempore Erichthonij, vt initio commemo-
raui, vñtatam. Harpocration in Κανηφόροι.
Περὶ τῶν κανηφόρων φιλόχορος ἐν δευτέρῳ Ἀττικῶν
Φησὶν, ὡς Ἐρχθονίης βασιλευσάντων πρῶτον κατέστησαν αἱ
ἐν ἀξιώματι παρθένοι φέρειν τὰ κανᾶ τῆ θεῶ, ἐφ' οἷς ἐπέ-
κειτο τὰ πρὸς τὴν θυσίαν, ταῖς τε Παναθηναίκοις, καὶ ταῖς

πομπῆς. Et iniecta his canistris velamenta, Ἰεριανίδες nuncupata. Hesychius. Ἰεριανίδες, αἱ Σκυθικῆς σολαί. καὶ ὡσαύτ' Ἀθλωαίοις σκεπάσματα, οἷς ἐκάλυπτον τὰ ἱερὰ κανῶ. Asseruari autem illa, ut reliqua pompæ instrumenta, solita apud eos, qui Ἀρχιθέωροι dicti. Obseruare est apud Andocidem Orat. κατ' Ἀλκιβιάδου. τὰ πομπεῖα ὡσαύτ' τῶν ἀρχιθεωρῶν ἀποσώμνιον, ὡς εἰς τὰ πινάκια τῆς περὶ τῆς ἐπίστας χρησώμνιον, ἐξήπάτησε, καὶ ἀποδῶναι σὺν ἤθελε. Quem locum, insigniter corruptum, sic restituendum censeo. Ὡς εἰς τὰ πινάκια τῆς περὶ τῆς ἐπίστας χρησώμνιον. Et hi, cùm instaret pompa deducenda, inter virgines laturas distribuabant; sed eorum tanta veneratio erat, vt, priusquam ea attingerent, aliquot dies castitati operarentur. Clarum è Demosthenis verbis, in extremâ Aristocratéâ. Ἀλλ' Ἀνδρῶν ὑμῖν πομπεῖαν ὀπισκωσάσης. Ἀνδρῶν, ὡ γῆ, καὶ θεοί. καὶ τῆτο τὸ ἀσέβημα ἔλαττον ἵν' ἡγεῖσθε; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι δεῖν, τὸν εἰς ἱερὰ εἰσιόντα, καὶ χερνίβων καὶ κειῶν ἀψώμνον, καὶ τῆς περὶ θεῶν ὀπισκωσάσης περὶ τῆς ἐπίστας, ἐχὶ περὶ τῆς ἡμερῶν ἀριθμὸν ἀγρῶν μόνον, ἀλλὰ τὸν βίον ὅλον ἡγεσθαι πειστικῶν ὀπισκωσάσεων, οἷα τῆτο βεβίωται. Erant verò, quæ canistra hæc portabant, virgines planè primariæ; neque is honos qualibuscunque habebatur. Hesychius. Αἱ ἐν ἀξιώματι παρεῖνοι ἐκωνοφόρον τῆς θεῶ, ὡσπερ ἔστι ἐν τοῖς Παναθηναίοις. ἐπίστας δὲ ἐφέτω κωνοφορεῖν. Et Harpocrat. Κατέστησαν αἱ ἐν ἀξιώματι παρεῖνοι φερεῖν τὰ κανῶ τῆς θεῶ. Itaque Harmodij soror, tamquam hoc hono-

honore indigna, ab Hipparcho reiecta per contumeliam fuit. Thucydides lib. vi. Τὸν δὲ ἔν Ἀρμόδιον (ὁ Ἰππάρχου) ἀπαρνηθέντα τῶν πέραςιν, ὡσπερ διανοοῖτο, πρὸς ὑπηλάκισεν. ἀδελφῶν γὰρ αὐτῆς κέρων ἐπαγγεῖλαιες ἦσαν, καὶ ἔν οἴσασαν λέγοντες, εἰδὲ ἐπαγγεῖλαι τῶν ἀρχῶν, διὰ τὸ μὴ ἀξίαν εἶναι. Maximus Tyrius Dissert. viii. καὶ ἀδελφῶν Ἀρμόδιος, Παναθηναίοις ἤμασεν ὅτι τῶν πομπῶν, κακηφορῶσαν, ἐξήλασεν ἐπ' ἀτιμία. Meminit etiam Plato Hipparcho. λέγεται δὲ ὑπὸ τῶν χαρμεσέρων ἀνθρώπων καὶ ὁ θάνατος αὐτῆς γινώσται εἰ διὰ τῶν τῆς ἀδελφῆς (τοῦ Ἀρμόδιος) ἀτιμίας, τῆς κακηφορίας. ἐπεὶ τῶν γε δ' ἡτες. ἀλλὰ τὸν μὲν Ἀρμόδιον γερονέναι παιδικὰ τοῦ Ἀρμολογίου, καὶ πεπωαιδεύσασιν ὑπὸ ἐκείνης. Sequebantur autem virgines has pedissequæ, quæ umbellam, & fellam, ferrent. Obseruare, ecce, licet apud Aristophanem Auibus.

Φέρε μοι σκιαδιον, ἵνα με καὶ ὁ Ζεὺς ἴδῃ

Ἀνώθεν, ἀκολαθεῖν δοκῶ κακηφόρου.

Ad quem locum Scholiastes. ταῖς γὰρ κακηφόροις σκιαδιον ἢ δίφρον ἀκολαθεῖν ἔχασαι. Quæ totidem verbis Suidas in Δίφρος. Erant verò hæ pedissequæ inquilinorum filix. Clarum ex Harpocrate, in Σκαφηφόροι. προσέταπεν ὁ νόμος τοῖς μετοίκους ἐν ταῖς πομπαῖς, αὐτῆς μὲν σκάφας φέρειν· ταῖς δὲ θυγατέρας αὐτῶν, ὑδρεῖα, καὶ σκιάδια. Et ex Æliano, Var. Hist. lib. vi. cap. i. ταῖς γὰρ παρθένους τῶν μετοίκων σκιάδηφορεῖν ἐν ταῖς πομπαῖς λυάγκασον (οἱ Ἀθληταί) ταῖς ἐαυτῶν κέραις. Atque illæ, à fellâ, quam ferebant, Δίφροφόροι indigetata. Etymologici

logici Auctor. ΔιΦροΦόροι, αἱ ταῖς κωνηφόροις ἐπι-
 ποιῶσι, διΦροξ ἑπιΦερομένη. Quæ apud Hesychium
 quoque habes, totidem verbis. Estque mentio
 etiam earum apud Hermippum in Comœdiâ,
 Θεοὶ inscriptâ.

—— ὡσπερ αἱ κωνηφόροι
 Λδοκῶσιν ἀλφίτοισιν ἐπιτεριμυθῶσι,
 Ἐγὼ δ' ἕνεκα τῆς ψαλάθων τῶν διΦροΦόρον.
 Et Nicophon χειρολαστῶν γέννα.
 —— αὐτὸς ὀλίγον γ' αἰνὰ γ' ἄπο
 Τῆς διΦροΦόρου, χρηστὸς εἶ, καὶ κόσμιος.

CAP. XXIV.

*Agmen pueri clauderant, tunicis amicti, quæ Παν-
 δαμικῆ nuncupata. Curam verò pompæ omnem
 οἱ Νομοφύλακες sustinebant, fasciâ albâ coro-
 nati. Pollucis locus emendatus. Vbi instrui
 pompa solita. Πομπῆων.*

AN & pueri in hâc pompa? Speciatim nuf-
 quam inuenio; sed fuisse, ut in cæteris, non
 est dubium: nam in omnibus indistinctè etiam
 ibant, idque tunicis induti, quæ Πανδαμικῆ νο-
 minata. Occurrit in Hesychij Glossis. Πανδα-
 μικῆ, παιδικῆ χιτῶνες ἐν ταῖς πομπαῖς. Habes
 pompam vniuersam, ordine suo explicatam;
 Nunc dicendum, penes quosnam instruendæ
 eius cura; deinde, vbi instrui solita. Ac curam
 quidem

quidem instruendæ οἱ Νομοφύλακες sustinebant, fasciâ albâ redimiti. Pollux lib. viii. cap. viii. sect. vii. Ἰππάρχου δὲ δύο, ἐξ ἀπάντων Ἀθηναίων αἰρεθέντες, Ἰπταμελῶνται τῶν πολέμων. οἱ δὲ Φύλαρχοι, δέκα· εἰς δὲ Φυλῆς ἐκάστης, τῶν ἰππέων περιείσανται. καθάπερ οἱ Ἄξιάρχου τῶν ὀπλιτῶν. νομοφύλακες μὲν, ἐστὶ Φαίωνται εὐφίω λουκῶ. τῶν δὲ πομπῶν πέμπασαι τῶν θεῶν. Quæ locum, luxatum, corruptumque, sic restituendum censeo. εἰ τῶν πολέμων. τῶν ἰππέων περιείσανται, καθάπερ οἱ Ἄξιάρχου τῶν ὀπλιτῶν. οἱ δὲ Φύλαρχοι, δέκα· εἰς δὲ Φυλῆς ἐκάστης. νομοφύλακες μὲν, ε. σ. λ. Et in fine, πομπῶν πέμπασαι τῶν θεῶν. Nam pompam hanc Mineræ intelligit, quæ ἡ θεὸς simpliciter, & κατ' ἐξοχῶν, ab Atheniensibus dicebatur, ut notum Græcæ linguæ peritis. Instrui autem illic solita, ubi reliquæ. Erat enim ædificium quoddam Athenis, instruendis pompis proprium, urbi ingressis à Piræo, prope Cereris. Obseruo apud Pausaniam Atticis. εἰσελθόντων δὲ εἰς τὴν πόλιν (ἐκ Πειραιῶς) οἰκοδόμημα ἐς τὸν Ἄσκληπιον ἐστὶ τῶν πομπῶν, αἷς πέμπασαι τὰς μὲν αἰὰ παῖν ἔτϙ, τὰς δὲ καὶ χρόνος Διαλείπεινϙ. καὶ πηλείον ναός ἐστι Δήμητροςϙ. Et accuratè attendenti totum illum Pausaniæ locum apparebit, fuisse inter portam Piraicam, ac sacram.

CAP. XXV.

Deinde Homeri quoque carmina à rhapsodis recitata; idq; à quo institutum.

PRæter pompam hanc, etiam rhapsodi carmina Homeri recitabant. Lycurgus Orat. in Leocratem. Βέλομαι δὲ ὑμῖν καὶ τὸν Ὀμήρου ᾠδαρχέσθαι ἐπαινῶν. ἔτω γὰρ ὑπέλαβον ὑμῶν οἱ πατέρες παρδαῖον εἶναι ποιητῶν, ὥς νόμον ἔθεντο, καθ' ἑκάστων πενταετηρίδα τῶν Παναθηναίων μόνος τῶν ἄλλων ποιητῶν ραψωδείσθαι τὰ ἔπη. Ἰππιδείξιν ποιήματα πρὸς τὰς Ἑλληνας, ὅτι καλλιῆται τῶν ἔργων παρεῖχοντο εἰκότως. Institutum id ab Hipparcho, Pisistrati F. Plato testis in Hipparcho, ubi de eo verba facit. Ὅς ἀλλὰ τε πολλὰ καὶ καλά ἔργα σοφίας ἀπεδείξατο, καὶ τὰ Ὀμήρου πρῶτον ἐκόμισεν εἰς τὴν γλῶσσαν ταυτινίαν. καὶ ἠνάγκασε τὰς ραψωδὰς Παναθηναίους ἐξ ὑπολήψεως ἐφεξῆς αὐτὰ διέναι, ὡς περ νῦν ἔτι οἶδε ποιεῖσι. Et Ælianus, Var. Hist. lib. viii. cap. ii. Ἰππάρχου, ὁ Πεισιγράτης παῖς, πρεσβυτάτης ὦν τῶν Πεισιγράτης, καὶ σοφώτατης ἡ Ἀθηναίων ἔστ', καὶ τὰ Ὀμήρου ἔπη ἐκόμισε πρῶτον εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ ἠνάγκασε τὰς ραψωδὰς ταῖς Παναθηναίοις ἀλλὰ εἶδεν.

CAP.

C A P. XXVI.

Corona quoque honoris ergo aurea data, publicè in certamine gymnico per præconem pronuntiabantur. Præco etiam Atheniensibus pariter atque Platænsibus benè ut esset precabatur; idq̄, quando institutum. Captivi quoq̄ dimitti soliti.

Q Vin honore quos insigni affectos vellent, coronam auream his donabant; idque publicè per præconem in gymnico certamine pronuntiabant. Apparet ex Senatusconsulto Atheniensium, in hoc Opere semel à me, iterumque, allegato. Δεδόκηται τῷ δήμῳ μῆσαι αὐτὸν τὰ μυσήρια τὰ μεγάλα, καθάπερ Ἡρακλῆα τὸν Διός. καὶ σεφανάσαι αὐτὸν σεφάνῳ χρυσῷ, δὲτὸ χρυσῶν χιλίων. ἀναγορευσαί τε τὸν σεφάνον Παναθηναίοις τοῖς μεγάλοις, ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ γυμνικῷ. Et ex altero, quod exstat in Inscriptionibus Antiquis, pag. ccccv. ΤΟΤΕ ΠΡΩΤΟΝ ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΟΙΣ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΤΟΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΔΗΛΩΙ ΤΙΜΗΘΗΝΑΙ ΧΡΥΣΩΙ ΣΤΕΦΑΝΩΙ ΑΝΑΓΟΡΕΥΟΜΕΝΩΙ ΕΝ ΤΩΙ ΕΝ ΑΣΤΕΙ ΘΕΑΤΡΩΙ. Estque hâc ipsâ de re insignis locus Demosthenis, Orat. Περὶ τοῦ σεφάνου. Δεδόχθαι τῆ βελῆ, καὶ τῷ δήμῳ, σεφανάσαι Χαλκίδημον, καὶ Διόλιμον, χρυσῷ σεφάνῳ. καὶ ἀναγορευσαί Παναθηναίοις τοῖς μεγάλοις, ἐν τῷ γυμνικῷ ἀγῶνι. Præterea in his, ut in alijs item festis quin-

quennialibus, præco Atheniensis conceptis verbis precabatur, ut Atheniensibus pariter, ac Plataënsibus, benè esset; idque à pugnâ Marathonîâ institutum, in quâ illi, in sinistro cornu positi à Miltiade, fortiter fecerant. Hoc accipimus ex Herodoto, lib. vi. τελευταῖοι δὲ ἐπέσποντο, ἔχοντες τὸ δῶνυμον κέρας, Πλαταῖες. διὰ ταύτης γὰρ σφί τ' μάχης, θυσίας Ἀθωαίων ἀγαγόντων ἐς πανηγύριμα ταῖς ἐν τῆσι πεντητησίαι χροιάμας, κατῴχεται ὁ κῆρυξ ὁ Ἀθωαῖος, ἅμα τε Ἀθωαίοισι λέγων γίνεσθαι οἰαθὰ καὶ Πλαταγεῦσι. Ad extremum captiuos etiam vinculis soluere tunc permissum. Vlpianus in Demosthenis Timocratéam. κατὰ πέντε ἔτη ἤγετο τὰ Παναθήναια. τότε δὲ ἐξελῶ ἀφείδαι πρὸ δεσμοῦ τὴν δεσμώσας, διὰ τὴν πανήγυριν.

CAPVT XXVII.

Qui cætera festa quinquennialia curabant, Ἱεροποιοὶ appellati, Panathenæa hæc non curabant; quæ etiam à Themistocle exule celebrata. Deniq; eorum mystica ratio.

Illud autem, priùs quàm finiam, minimè mihi prætereundum; cum festa cætera quinquennialia οἱ Ἱεροποιοὶ curarent, sola eos Panathenæa non curasse. Etymologici Auctor in Ἱεροποιοί. καὶ τὰς πεντητηρίδας ἀπέσας διοικῶσι, πλὴν Παναθηναίων. Etiam illud admonendum, Themistocli exuli

extuli apud Magnesium celebrata. Athenæus lib. XII. Πόσις δ' ἐν τρίτῳ Μαγνητικῶν, τὸν Θεμισκλέα φησὶν ἐν Μαγνησίᾳ τὴν σεφανεφέρον ἀρχὴν λαβόντα, ἦσαν Ἀθῆνῶν, καὶ τὴν ἑορτὴν Παναθηναία ὀνομάσαι. Mysticam verò instituti huius festi rationem Proclus tradit, in Timæum Comment. I. Ἡ δὲ τῶν Παναθηναίων (ἑορτὴ ἔοικε δηλῶν) τὴν ἀπὸ τοῦ νοῦ καθήκασαν δὲξιάν εἰς τὸν κόσμον, καὶ τὴν ἀνάγκησιν τὴν ἀσύγχυτον τῶν κοσμικῶν ἐναντιώσεων. Φιλόσοφος γὰρ ἅμα καὶ Φιλοπόλεμος ἦδε ἡ θεός.

F I N I S.

F 3

OMISSVM

O M I S S V M.

Pag. 20. in fine capitis XII. ubi adde. Porrò triremibus apud Sunium quoque certatum. Luculentus Lysia locus in hanc rem est, quem citare initio capitis iam incœpi, ex Ἀπολογία δωροδοκίας. Παναθηναίοις πῖς μικροῖς ἐχορήγην πύρριχισαῖς ἀγρείοις, καὶ ἀήλωσαι ἐπὶ μναῶ. νενίκηκα δὲ τριήρει μὲν ἀμιγλώμην ὅτι Σενίω, ἀναλώζας πεντηκαίδεκα μναῶ.

I N D E X

A V C T O R V M,

Qui hîc

Citantur, illustrantur, emen-
dantur.

- Æ** *Lianus*, 35. 39. 42. *Dionysius Halicarnassens*,
emend. 35. 5. 19.
- Andocides*, 12. *Epicæterus*, 6.
- emend. 38. *Etymologici Auctor*, II. 28.
- Anonymus in Argumento* 32. 40. 44.
- Midiana*, 7. 23. *Euripides*, 25. 27.
- Anonymus in Descriptione* *Eusebius*, 12.
- Olympiadum*, 12. 15. *Eustathius*, I. 15. 27. 33.
- Apollodorus*, 4. 9. *Frontinus*, 29.
- Apostolius*, 4. *Harpocratio*, 2. 3. II. 12.
- Aristides*, 3. 6. 9. 15. 20. 13. 24. 28. 37. 38. 39.
- Aristophanes*, II, 19. 22. 26. *Heliodorus*, 30, 36.
33. 39. *Hermippus*, 40.
- Aristoteles*, 8. *Herodotus*, 44.
- Athenæus*, 5. 10. 12. 17. 22. *Hesychius*, I. 9. 13. 21. 28.
31. 45. 30. 32. 35. 36. 37. 38. 40.
- Charisius*, 5. emend. 15. 33.
- Demosthenes*, 23. 38. 43. *Hippocrates*, 12. 23.
- Diodorus Siculus*, 4. *Inscriptiones Antiquæ*, 43.
- Diogenes Laërtius*, 16. *Ioannes Tzetzes*, 27.
- Iuncus*,

- Lyncus*, 34.
Libanius, 2.
Lucianus, 18. 21.
Lutatius, 27. 32.
Lycurgus, 42.
Lysias, 16. 19. 23. 46.
Maximus Tyrius, 8. 39.
Moschopulus, 24.
Nicophon, 40.
Pausanias, 2. 3. 9. 14. 41.
Philo, 13.
Philostratus, 13. 16. 17. 20.
 31. 36.
Plato, 10. 11. 24. 31. 39.
 42.
Plantus, 24.
Plinius, 5. 17. 18.
Plutarchus, 3. 10. 13. 14.
 15. 27. 30.
Pollux, 2. 9. 15. 32. 35.
 emend. 41.
Proclus, 7. 8. 26. 45.
- Schol. Aristophanis*, 2. 7. 10.
 18. 19. 22. 24. 26.
 30. 33. 34. 39.
Schol. Euripidis, 2. 3. 6. 26.
 28,
Schol. Pindari, 18. 20.
Schol. Sophoclis, 18.
Senatusconsultum Atheniensium, 12. 23. 43.
Seruius, 24. 26.
Sophocles, 15.
Stephanus, 13.
Stobaeus, 6. 34.
Suidas, 2. 4. 7. 11. 16. 17.
 25. 30.
Theodoretus, 2. 4.
Thucydides, 6. 29. 30. 34. 39.
Virgilius, 24. 26. 31.
Vipianus Rhetor, 44.
Xenophon, 10. 16. 23. 33.
Xiphilinus, 5.
Zenobius, 12.



2581-561

Humanities Research Center
UNIVERSITY OF TEXAS

VanderPoel Campania
Collection

